

Nr 224.

Av fru **Sjöström-Bengtsson** och fru **Svenson**, angående vissa ändringar i civila avlöningsreglementet.

I civila avlöningsreglementet (SF 272/39) 15 §, 4 mom. finnes följande bestämmelse: »Vid tjänstledighet för *havandeskap* eller *barnsbörd* skall kvinnlig tjänsteman

a) vidkännas A-avdrag under en tid av högst 120 dagar, dock ej för tid efter 90:e dagen från förlossningen;

— — — — —.»

I civila icke-ordinarie reglementet (SF 273/39) 14 §, 3 mom. finnes följande bestämmelse: »Vid tjänstledighet för *havandeskap* eller *barnsbörd* skall kvinnlig extra ordinarie tjänsteman

a) vidkännas A-avdrag under en tid av högst 120 dagar, dock ej för tid efter 90:e dagen från förlossningen;

— — — — —.»

Inskränkningen i dispositionsrätten över denna ledighet, »dock ej för tid efter 90:e dagen från förlossningen», motiverades av 1936 års lönekommitté på följande sätt (SOU 1937:48, s. 156): »Enligt kommitténs mening bör den tid, under vilken lön mot A-avdrag får åtnjutas, utsträckas till 4 månader, varav högst 3 månader må avse tid efter förlossningen. Härigenom möjliggöres en ur såväl verkens som befattningshavarens synpunkt önskvärd ledighet före barnsbörden utan inknappning av den ledighetstid, som för närvarande högst må beviljas mot A-avdrag.»

Ur befattningshavarens synpunkt har detta visat sig medföra vissa olägenheter på grund av svårigheterna att på förhand bestämma den exakta tidpunkten för nedkomsten. Detta har i sin tur medfört att ledigheten *efter* nedkomsten, då denna ur barnets synpunkt torde vara nödvändigare, ofta blivit beskuren på ett sätt, som säkert icke varit lagstiftarens avsikt.

Den medicinska sakkunskapen torde numera vara rätt ense om att en normal livsföring med bibehållande av normala arbetsvanor även under havandenskapets sista månad är att föredraga framför en konstlad sysslolöshet eller övergång till andra levnadsvanor i väntan på nedkomsten.

Ett önskemål är, att den enskilde tjänstemannen i samråd med läkare får möjlighet att själv avgöra, hur tjänstledighetstiden skall disponeras före och efter förlossningen.

Ur nämnda paragrafer böra därför orden »dock ej för tid efter 90:e dagen från förlossningen» utgå.

Med stöd av det anförda få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte beakta, att förenämnda ändringar vidtagas i angivna avlöningsreglementen.

Stockholm den 23 januari 1945.

Anna Sjöström-Bengtsson.

Gärda Svenson.
